Uwagi Konfederacji Lewiatan do projektu ustawy o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (projekt z 9.05.2022 r.)

Lp.	Jednostka redakcyjna projektu ustawy, do którego odnosi się uwaga	Proponowana zmiana przepisu	Uzasadnienie zmiany przepisu
Uwagi ogólne			
1	**Uwaga ogólna**	W ramach doprecyzowania pojęcia „przedsięwzięcie" proponuje się również uściślić, że chodzi o przedsięwzięcia, które mają wpływ na środowisko. Wprowadzenie definicji „zamierzenia budowlanego" do słowniczka pojęć ustawowych (projektowany art. 3 ust. 1 pkt 15b) ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie w zaproponowanym kształcie (bez doprecyzowania że chodzi tu o zamierzenia budowlane mające negatywny wpływ na środowisko) wyjaśnia zakres działań, ale wprowadza wątpliwość o znaczeniu ich wpływu na środowisko. Bez wprowadzenia doprecyzowania w tym zakresie organy budowlane w dalszym ciągu będą wymagały decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia bez względu na to czy dane zamierzenie ingeruje w środowisko czy nie. Ma to wpływ na dodatkowe obciążania administracyjne oraz wydłużenie procesu inwestycyjnego.	
2	**Uwaga ogólna**	<u>Dotyczy przebiegu procesu uzgodnienia z Organami wydającymi opinie</u> 1) Należy również zwrócić uwagę na problem dotyczący długiego procedowania w postępowaniu o wydanie Decyzji Środowiskowej, a zwłaszcza oczekiwania na wymagane opinie stosownych organów (RDOŚ, Wody Polskie czy Inspektor Sanitarny). Postępowanie to często trwa od kilku miesięcy do nawet kilku lat. W tym czasie Wnioskodawca kontaktując się z Organem, np. z Urzędem Gminy, niejednokrotnie zostaje poinformowany o konieczności oczekiwania ze względu na trwające uzgodnienia, natomiast nie otrzymuje informacji nt. przewidywanego czasu oczekiwania. Ze względu na zawieszenie procedury administracyjnej z racji konieczności uzyskania stosownych stanowisk organu, Wnioskodawca nie dysponuje w praktyce żadnym narzędziem prawnym w tym zakresie, służącym przyśpieszeniu prac. Co prawda art. 77 ust. 6 Ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenie oddziaływania na środowisko (Dz.U.2022.1029) mówi o 30-dniowym terminie dokonania uzgodnień i wydania opinii (od dnia otrzymania niezbędnych dokumentów) jednakże z praktyki Inwestorów wynika, że niejednokrotnie termin ten nie był respektowany.	

		2) Dodatkowe utrudnienie, które jest sygnalizowane przez Inwestorów to brak możliwości wniesienia zażalenia lub uwag do opinii wydanych przez Organy. W rezultacie zdarza się, iż błędy popełnione w dokumencie przedstawiającym stanowisko/opinię Organu, powielone zostają już w treści samej Decyzji Środowiskowej, co przysparza Wnioskodawcy wielu trudności np. związanych z koniecznością prostowania nieprawidłowości, które mogłyby powodować trudności na dalszych etapach realizacji inwestycji. Mimo, iż istnieje formalna możliwość odwołania się od wydanej decyzji, to dla Inwestora oznacza to przede wszystkim wydłużenie się postępowania o kolejny, często bardzo długi czas, co przy obecnie niepewnej sytuacji na rynku może powodować min. znaczne starty finansowe Inwestora lub zaniechanie procesu inwestycyjnego.
3	**Uwaga ogólna**	<u>Dotyczy problemów interpretacji aktów wykonawczych przedmiotowej ustawy tj. zapisów Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 roku w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Rozporządzenie RM), w zakresie paragrafu 3, ust. 1 pkt. 47, 54 i 82.</u> 1) Mimo, iż projekt nowelizacji Ustawy o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw nie zawiera w swoim zakresie zmian odpowiednich rozporządzeń, to biorąc pod uwagę opinie wielu inwestorów branży OZE, zwłaszcza sektora biogazu, chcielibyśmy zwrócić uwagę, iż niejednokrotnie dochodzi do sytuacji, w której Organ w naszej opinii błędnie interpretuje zapisy aktu wykonawczego Ustawy tj. Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 roku w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Dochodzi bowiem do sytuacji, w której przepis ogólny zostaje postawiony wyżej niż przepis szczególny. Ewidentny przykład stanowi tutaj paragraf 3 ust. 1 pkt 47 oraz 82, które wprost wskazują konkretny rodzaj instalacji o mocy nie większej niż 0,5MW, tym samym powinny mieć pierwszeństwo (jako przepis szczególny) przed przepisem pkt. 54 w odniesieniu do biogazowni rolniczych o określonej w pkt. 47 i 82 mocy. W praktyce natomiast zauważamy wybiórcze stosowanie powyższych regulacji w zależności od indywidualnego podejścia Organów, a często wręcz nadawanie wyższej rangi przepisowi pkt. 54. 2) Mając na uwadze zalety źródła energii odnawialnej jakim jest biogazownia rolnicza, powierzchnia którą zajmuje taka instalacja nie powinna osiągać rangi kryterium wielkości/mocy biogazowni rolniczej, decydującego o możliwości jej lokalizacji na zasadach uproszczonych (bez wymogu przeprowadzania pełnej oceny oddziaływania na środowisko). Istotna jest funkcjonalność i niewątpliwe zalety dla środowiska. Praca instalacji wiąże się z wykorzystywaniem produktów ubocznych produkcji rolnej w sposób minimalizujący ich uciążliwości dla środowiska (w tym zapachowe). Biogazownie o mocach do 500 kW mają charakter lokalny, to znaczy, iż korzystają z odpadów produkowanych w najbliższej okolicy (często wręcz „obok”). Co więcej, oprócz możliwości korzystnego zagospodarowania kłopotliwej biomasy odpadowej i produkcji energii kwalifikowanej jako odnawialna wytworzony zostaje materiał pofermentacyjny, który stanowi wysokiej jakości nawóz. Pozwalają one także na zmniejszenie ryzyka skażenia wód powierzchniowych i

		gruntowych oraz na redukcję rozprzestrzeniania się organizmów chorobotwórczych obecnych w odchodach zwierzęcych, w tym bakterii Escherichii coli, Salmonelii, bakterii tuberkulozy czy choćby wirusów pryszczycy. Nie bez znaczenia jest też fakt, wpływu biogazowni na redukcję emisję gazów cieplarnianych, co w dobie globalnego ocieplenia jest nie bez znaczenia. Bez wątpienia więc realizacja projektów biogazowni do mocy 500 kW przyczynia się do polepszenia wskaźników środowiskowych i faktycznie nie przyczynia się do tzw. kumulacji przedsięwzięć (np. z produkcją zwierzęcą). 3) Ponadto zwracamy uwagę na zmianę w ostatnim czasie sposobu interpretacji powierzchni terenu objętego przedsięwzięciem. Coraz częściej branża spotyka się z podejściem Organu, który pod pojęciem „terenu podlegającego przekształceniu" czy „terenu objętego przedsięwzięciem" czy „terenu objętego wnioskiem" rozumie teren liczony wg. wyznaczonych linii rozgraniczających, poprowadzonych po obwodzie zewnętrznym układu obiektów wchodzących w skład biogazowni rolniczej, a nie jak to było w poprzednich latach tylko teren pod planowanymi do budowy obiektami. Niejednokrotnie obiekty będące niezbędnym wyposażeniem instalacji ze względów np. technologicznych zostają zaplanowane pomiędzy istniejącymi budynkami lub obiektami infrastruktury technicznej w gospodarstwie Inwestora. Dodatkowo biorąc pod uwagę strefy ochronne niektórych obiektów oraz konieczność uwzględnienia przestrzeni wokół obiektu głównego, np. podjazdu lub parkingu, już nawet dla biogazowni o małej mocy np. 100-200 kW, teren będący przedmiotem inwestycji przekracza niejednokrotnie powierzchnię 0,5h a nawet 1ha. W tej sytuacji zablokowana zostaje możliwość lokalizacji małych instalacji biogazowych (do 500 kW) bez rozpoczęcia długiej i skomplikowanej procedury środowiskowej.	
Uwagi szczegółowe			
1	Art. 1 pkt 6) projektu dotyczy dodania w nowelizowanej ustawie w art. 59a ust. 3 nowych punktów	**Proponujemy dodanie w art. 59a ust. 3 po pkt 18, pkt 19 o brzmieniu:** „19) inwestycji w zakresie budowy elektroenergetycznej sieci dystrybucyjnej w rozumieniu art. 3 pkt 11b Ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r. Prawo energetyczne (Tekst jednolity: Dz. U. z 2021r. poz. 716) **o napięciu 110 kV**, a także innych obiektów i urządzeń niezbędnych do korzystania z tej sieci dystrybucyjnej, będących inwestycjami celu	**Art. 1 pkt 6)** projektu Ustawy o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw. Proponowane brzmienie dodawanego do ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, **nowego art. 59a pomija w jego ust. 3 wyłączenie stosowania art. 59a ust. 1 i 2** w przypadku wydawania decyzji środowiskowej dla inwestycji polegającej na budowie dystrybucyjnej sieci energetycznej.

		publicznego w rozumieniu art. 2 pkt 5 Ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Tekst jednolity: Dz. U. z 2022r. poz. 503). **Ponadto proponujemy dodanie w komentowanym przepisie punktu o następującym brzmieniu:** „urządzeń wodnych, o których mowa w art. 16 pkt 65 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2021 r. poz. 2233), służących do kształtowania zasobów wodnych lub korzystania z tych zasobów na cele energetyczne, w tym w szczególności urządzeń lub budowli piętrzących, kanałów, sztucznych zbiorników usytuowanych na wodach płynących oraz obiektów energetyki wodnej," **W naszej ocenie w/w punkt dotyczący urządzeń wodnych powinien zostać umiejscowiony jako punkt 4 nowego art. 59a ust. 3, co spowodowałoby w konsekwencji zmianę dalszej numeracji.**	Jest to o tyle niekorzystne dla OSD, bo zgodnie z nowym art. 59a ust. 2 nowelizowanej ustawy: 2. **W przypadku stwierdzenia niezgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego <u>organ</u> właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach <u>odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia</u>."** Gestorzy innych sieci niż dystrybucyjna sieć energetyczna korzystają z tego wyłączenia, bo zapis art. 59a ust. 3 ustawy zawierający wyłączenia, stwierdza, że przepisów art. 59a ust. 1 i **2** nie stosuje się do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanej dla: 3)publicznych urządzeń służących do zaopatrzenia ludności w wodę, 4)publicznych urządzeń służących do przesyłania i odprowadzania ścieków, 10) strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych. Podkreślenia wymaga fakt, że wyłączenie z pkt 10) dotyczy sieci przesyłowej, ale już nie sieci dystrybucyjnej.

			Załącznik do ustawy *z* dnia 24 lipca 2015 r. *o* przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych zawiera *w*ykaz strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych - sieci 220 kV i 400 kV, a sama ustawa dotyczy inwestora - operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego w rozumieniu ustawy *z* dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 716, 868, 1093, 1505, 1642 i 1873) realizującego strategiczną inwestycję w zakresie sieci przesyłowej (art. 1 ust. 2 pkt 1 ustawy), a więc nie dotyczy przedsiębiorstw energetycznych spełniających status „operatora systemu dystrybucyjnego" w rozumieniu ustawy *z* dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne. **Propozycja dodania w art. 59a ust. 3 po pkt 18, pkt 19 w zaproponowanym brzmieniu zapewni, że budowa sieci 110 kV otrzyma status „inwestycji strategicznych" w rozumieniu ustawy. W naszej ocenie budowa sieci energetycznej 110 kV zasługuje w obecnych realiach rynkowych i rosnącym popycie na energię elektryczną na taki status, co ułatwi proces inwestycyjny jej budowy.** **Odnosząc się z kolei do drugiego z zaproponowanych do dodania w komentowanym przepisie punktów (dotyczącego urządzeń wodnych), proponujemy, aby urządzenia wodne kształtujące stosunki wodne i służące do wytwarzania energii, w tym elektrownie wodne, można było realizować na terenach, w których istnieją MPZP nawet w przypadku, gdy przeznaczenie terenu w tych planach jest inne niż produkcyjne.** Skutkiem będzie przyspieszenie, a w niektórych przypadkach w ogóle umożliwienie realizacji inwestycji tego typu zlokalizowanych na obszarach objętych MPZP. Zgodnie z aktualnie obowiązującymi przepisami warunki lokalizacji małej elektrowni wodnej uzgadnia się na jeden z dwóch sposobów. W gminach

			nie posiadających miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (MPZP) inwestycje realizowane są w oparciu o wydawane indywidualnie decyzje w sprawie warunków zabudowy, a w gminach, które posiadają miejscowy plan - realizacja inwestycji musi być zgodna z tym planem. Niestety w przypadku większości MPZP, możliwość lokalizacji elektrowni wodnych nie jest w nich przewidziana. Tymczasem urządzenia wodne, do jakich należą elektrownie wodne, lokalizuje się najczęściej na terenach zalewowych. Tego typu tereny nie są w miejscowych planach przeznaczane na działalność produkcyjną. Koszt zmiany planu, wynoszący od kilkudziesięciu do kilkuset tysięcy złotych, w celu umożliwienia zrealizowania inwestycji hydroenergetycznej jest w przypadku niewielkich instalacji niewspółmiernie wysoki do skali przedsięwzięcia. Ponadto, czas oczekiwania na uchwalenie zmian w planie wynosi często kilka lat, co znacznie wydłuża okres przygotowania inwestycji, a ponadto, gminy nie są zainteresowane zmienianiem planu, aby uwzględnić w nim niewielkie inwestycje OZE.
2	Art. 1 pkt 1 lit. c Dotyczy projektowanego art. 3 pkt 15b nowelizowanej ustawy	Proponuje się następujące brzmienie przepisu: po pkt 15a dodaje się pkt 15b w brzmieniu: „15b) zamierzeniu budowlanym – rozumie się przez to **powodującą negatywne oddziaływanie na środowisko** zmianę sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, lub prace budowlane polegające na budowie, przebudowie, rozbudowie lub montażu, mające negatywne oddziaływanie na środowisko”;	Nie każde zamierzenie budowlane jest związane z ingerencją w środowisko, natomiast często organ wydający pozwolenie na wykonanie robót budowlanych polegających na przebudowie czy remoncie obiektów usytułowanych na terenie należącym do przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko wymaga decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia pomimo braku wystąpienia ingerencji w środowisko.

3	Propozycja zmian w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Rozporządzenie RM)	W Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Rozporządzenie RM) w zakresie paragrafu 3, ust. 1 pkt. 54 proponuje się nadać mu następującą treść: „54) zabudowa przemysłowa, w tym zabudowa systemami fotowoltaicznymi, lub magazynowa, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż: a) 0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy, b) 1 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a; - z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, o zainstalowanej mocy elektrycznej określonej w pkt. 47, 47a, 82 oraz 82a lub wytwarzających ekwiwalentną ilość biogazu rolniczego wykorzystywanego do innych celów niż produkcja energii elektrycznej.	Propozycja zmiany do Rozporządzenia RM, w zakresie paragrafu 3 ust. 1 pkt.54. W związku z problemami Inwestorów obserwowanymi w zakresie realizacji inwestycji biogazowych, mając na uwadze problematykę poruszoną również w uzasadnieniu Uwagi Ogólnej nr 3, proponujemy, aby w ramach nowelizacji rozporządzeń wykonawczych do przedmiotowej nowelizacji Ustawy przewidziano rozwiązanie problemu poprzez zawarcie w treści paragrafu 3 ust. 1 pkt. 54 jednoznacznego wskazania na wyłączenie z tej grupy instalacji (mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko) – instalacji do wytwarzania energii z biogazu rolniczego o zainstalowanej mocy elektrycznej nie większej niż 0,5MW w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii oraz o mocy większej niż 500kW lecz nie większej niż 1MW - w przypadku powiązania z gospodarstwem Inwestora (chowem lub hodowlą).

4	Propozycja zmian w Rozporządzeniu RM	W Rozporządzeniu RM, w zakresie paragrafu 3, ust. 1 proponuje się dodać pkt.47a oraz pkt. 82a o następującej treści: „47a) instalacje do produkcji paliw z produktów roślinnych, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, o zainstalowanej mocy elektrycznej większej niż 0,5MW lecz nie większej niż 1MW lub wytwarzających ekwiwalentną ilość biogazu rolniczego wykorzystywanego do innych celów niż produkcja energii elektrycznej, pod warunkiem, że lokalizacja ta jest: 1) zgodna z ustawą z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych, 2) przestrzennie i funkcjonalnie powiązana z chowem lub hodowlą norek w liczbie nie mniejszej niż 105 DJP, a w przypadku zwierząt innych niż norki w liczbie nie mniejszej niż 210 DJP.” „82a) instalacje związane z przetwarzaniem w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach odpadów, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 41–47, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania	Propozycja zmiany do Rozporządzenia RM, w zakresie paragrafu 3,ust. 1 w postaci dodania pkt.47a oraz pkt.82a. Proponuje się zwiększenie limitu „mocowego” dla biogazowni rolniczych, w przypadku ich lokalizacji przy istniejących gospodarstwach o większej skali produkcji zwierzęcej, która umożliwiłaby wykorzystanie w pełni substratów którymi takie gospodarstwo dysponuje. Biogazownia zintegrowana przestrzennie i funkcjonalnie z chowem i hodowlą zwierząt jest także obiektem, który ma na celu zmniejszenie oddziaływania istniejącego gospodarstwa, co w efekcie przynosi wiele pozytywnych skutków takich jak m. in. wytworzenie ciepła ekologicznego czy zagospodarowanie kłopotliwych odpadów, np. gnojowicy, z których z kolei otrzymujemy poferment, który jest chętnie używany na polach uprawnych.

		biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, o zainstalowanej mocy elektrycznej większej niż 0,5MW lecz nie większej niż 1MW lub wytwarzających ekwiwalentną ilość biogazu rolniczego wykorzystywanego do innych celów niż produkcja energii elektrycznej, pod warunkiem, że lokalizacja ta jest: 1) zgodna z ustawą z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych, 2) przestrzennie i funkcjonalnie powiązana z chowem lub hodowlą norek w liczbie nie mniejszej niż 105 DJP, a w przypadku zwierząt innych niż norki w liczbie nie mniejszej niż 210 DJP, - a także miejsca retencji powierzchniowej odpadów oraz rekultywacja składowisk odpadów;”	

KL/216/102/AB/2022